

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/26/EY,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995,

luottolaitosalan direktiivien 77/780/ETY ja 89/646/ETY, vahinkovakuutusalan direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY, henkivakuutusalan direktiivien 79/267/ETY ja 92/96/ETY, sijoituspalveluyritysten alan direktiivin 93/22/ETY sekä arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritysten) alan direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

toimivat perustamissopimuksen 189b artiklassa⁽³⁾ määrättyä menettelyä noudattaen ottaen huomioon sovittelukomitean 11 päivänä toukokuuta 1995 hyväksymän yhteisen ehdotuksen,

sekä katsovat, että

- 1) tiettyjen tapahtumien vuoksi on osoittautunut aiheelliseksi muuttaa tiettyjen neuvoston direktiivien tiettyjä osia luottolaitosten, vakuutusyritysten, sijoituspalveluyritysten ja arvopapereihin kohdistuvaa sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten (yhteissijoitusyritykset) toiminnan yleisten puitteiden selventämiseksi, eli direktiivejä 77/780/ETY⁽⁴⁾ ja 89/646/ETY, direktiivejä 73/239/ETY⁽⁵⁾ ja 92/49/ETY, direktiivejä 79/267/ETY⁽⁶⁾ ja 92/96/ETY, direktiiviä 93/22/ETY⁽⁷⁾ ja direktiiviä 85/611/ETY⁽⁸⁾ toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi; koko rahoitus-toiminnan alalla olisi suotavaa toteuttaa samanlaisia toimenpiteitä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 229, 25.8.1993, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o C 52, 19.2.1994, s. 15

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 9 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL N:o C 91, 28.3.1994, s. 61), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 6 päivänä kesäkuuta 1994 (EYVL N:o C 213, 3.8.1994, s. 29), ja Euroopan parlamentin päätös tehty 26 päivänä lokakuuta 1994 (EYVL N:o C 323, 21.11.1994, s. 56)

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 322, 17.12.1977, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/646/ETY (EYVL N:o L 386, 30.12.1989, s. 1)

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/49/ETY (EYVL N:o L 228, 11.8.1992, s. 1)

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/96/ETY (EYVL N:o L 360, 9.12.1992, s. 1)

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 141, 11.6.1993, s. 27

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/220/ETY (EYVL N:o L 100, 19.4.1988, s. 31)

- 2) kyseisissä direktiiveissä säädetään muun muassa edellytyksistä, jotka on täytettävä, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan,

- 3) toimivaltaisten viranomaisten ei tule myöntää eikä pitää voimassa rahoitusalan yrityksen toimilupaa, jos tuon yrityksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden väliset läheiset sidokset ovat laadultaan sellaisia, että ne estävät viranomaisia suorittamasta valvontatehtäväänsä tehokkaasti; toimiluvan jo saaneiden rahoitusalan yritysten on myös oltava toimivaltaisten viranomaisten kannalta tässä suhteessa vaatimukset täyttäviä,

- 4) tässä direktiivissä oleva ”läheisten sidosten” määritelmä muodostaa vähimmäisvaatimukset, eikä se estä jäsenvaltioita soveltamasta sitä muihinkin kuin määritelmässä tarkoitettuihin tilanteisiin,

- 5) huomattavan osuuden hankkimista yhtiön pääomasta ei sellaisenaan pidetä tässä direktiivissä omistusyhteytenä, jos tuo omistusyhteys on hankittu ainoastaan väliaikaisena sijoituksena, jonka perusteella ei ole mahdollista vaikuttaa yrityksen rakenteeseen tai rahoituspolitiikkaan,

- 6) viittauksella valvontaviranomaisten valvontatehtävien tehokkaaseen hoitamiseen tarkoitetaan myös konsolidoitua valvontaa, jota on harjoitettava rahoitusalan yritykseen nähden silloin, kun yhteisön oikeudessa niin säädetään; näissä tapauksissa niiden viranomaisten, joilta toimilupaa haetaan, on pystyttävä nimeämään kyseisen rahoitusalan yrityksen konsolidoitua valvontaa varten toimivaltaiset viranomaiset,

- 7) vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät myönnä toimilupaa tai että ne peruuttavat toimiluvan niissä tapauksissa, joissa esimerkiksi toimintasuunnitelmien sisällön, toiminnan sijainnin tai tosiasiaassa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että rahoitusalan yritys on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa; rahoitusalan yrityksellä, joka on

oikeushenkilö, on oltava sen jäsenvaltion toimilupa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka; sellaisen rahoitusalan yrityksen, joka ei ole oikeushenkilö, hallinnollisen keskustoimipaikan on oltava siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sille toimiluvan; lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahoitusalan yrityksen hallinnollinen keskustoimipaikka sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiasa toimii siellä,

- 8) olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai toimielinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän toiminnan vakautta; toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrän on pysyttävä erittäin rajoitettuna,
- 9) tietyntyylinen vilpillinen käyttäytyminen, kuten petos ja sisäpiiririkkomukset saattavat vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen ja sen eheyteen silloinkin, kun ne koskevat muita yrityksiä kuin rahoitusalan yrityksiä,
- 10) on tarpeen säätää, millä edellytyksillä annetaan valtuudet edellä mainittujen tietojen vaihtamiseen,
- 11) silloin kun on säädetty, että tietoja saa ilmaista ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa suostumuksessaan ankaria rajoituksia,
- 12) olisi myös annettava valtuudet tietojen vaihtamiseen toisaalta toimivaltaisten viranomaisten ja toisaalta keskuspankkien ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaavien muiden elinten ja tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten kesken,
- 13) yhteissijoitusyritysten ja niiden toimintaan myötävaikuttavien yritysten toimiluvan myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten osalta direktiiviin 85/611/ETY olisi sisällytettävä samanlainen salassapitojärjestely ja samanlainen mahdollisuus tietojen vaihtamiseen kuin luottolaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten osalta on säädetty,
- 14) tällä direktiivillä sovitetaan yhteen direktiivissä 93/22/ETY säädetyllä tavalla koko rahoitusalan viranomaisten välistä tietojen vaihtoa koskevat säännökset,
- 15) rahoitusalan yritysten toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi ja rahoitusalan yritysten

asiakkaiden suojaamiseksi olisi säädettävä siitä, että tilintarkastaja on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, kun hän saa tässä direktiivissä säädetyllä tavalla tietoonsa seikkoja, joilla saattaa olla vakava vaikutus rahoitusalan yrityksen rahoitustilanteeseen tai sen hallinnon ja kirjanpidon järjestelmään,

- 16) tavoitellun päämäärän kannalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset rahoitusalan yritykseen,
- 17) tilintarkastajien velvollisuus ilmoittaa tarvittaessa toimivaltaisille viranomaisille rahoitusalan yritystä koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin rahoitusalan yrityksessä, ei sinänsä vaikuta heidän tehtäviensä luonteeseen tuossa yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän on tehtävänsä hoidettava tällaisessa yrityksessä, ja
- 18) tämän direktiivin antaminen on asianmukaisin tapa saavuttaa tavoitellut päämäärät ja erityisesti tehostaa toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa; tämä direktiivi rajoittuu ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäisvaatimuksiin eikä siinä säädetä enemmästä kuin tätä varten on tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kun tässä direktiivissä käytetään käsitettä "rahoitusalan yritys", se korvataan käsitteellä:

- "luottolaitos", kun tällä direktiivillä muutetaan direktiivejä 77/780/ETY ja 89/646/ETY;
- "vakuutusyritys", kun tällä direktiivillä muutetaan direktiivejä 73/239/ETY ja 92/49/ETY, 79/267/ETY ja 92/96/ETY;
- "sijoituspalveluyritys", kun tällä direktiivillä muutetaan direktiiviä 93/22/ETY;
- "arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys) tai sen liike-toimintaan myötävaikuttava yritys", kun tällä direktiivillä muutetaan direktiiviä 85/611/ETY.

2 artikla

1. Lisätään:

- direktiivin 77/780/ETY 1 artiklaan viides luetelma-kohta,
- direktiivin 92/49/ETY 1 artiklaan 1 alakohta,

- direktiivin 92/96/ETY 1 artiklaan m alakohta, ja
- direktiivin 93/22/ETY 1 artiklaan 15 alakohta,

joka sisältää seuraavan määritelmän:

”läheisillä sidoksilla’ tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:

- a) omistusyhteyden kautta, eli että yrityksestä suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivälästä tai pääomasta; tai
- b) määräysvallan kautta, eli kaikissa direktiivin 83/349/ETY (*) 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa emoyrityksen ja tytäryhtiön välisen sidoksen kautta taikka samanluonteisen minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välisen sidoksen kautta; myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa toimivan emoyrityksen tytäryritykseksi.

Tilanteiden, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön, katsotaan myös muodostavan läheisen sidoksen tällaisten henkilöiden välille.

(*) EYVL N:o L 193, 18.7.1993, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.1.1990, s. 60)”

2. Lisätään:

- direktiivin 77/780/ETY 3 artiklan 2 kohdan loppuun,
- direktiivin 93/22/ETY 3 artiklan 3 kohdan loppuun,
- direktiivin 73/239/ETY 8 artiklan 1 kohdan loppuun, ja
- direktiivin 79/267/ETY 8 artiklan 1 kohdan loppuun

alakohta seuraavasti:

”Lisäksi, jos rahoitusalan yrityksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös, jos yhteen tai useampaan yritykseen läheisesti sidoksissa olevaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviä.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava rahoitusalan yrityksiä toimittamaan niille tiedot, jotka

ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.”.

3 artikla

1. Lisätään direktiivin 73/239/ETY 8 artiklaan ja direktiivin 79/267/ETY 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusyritysten hallinnollinen keskustuomipaikka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa kuin niiden sääntömääräinen kotipaikka.”

2. Lisätään direktiivin 77/780/ETY 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että:

- luottolaitoksen, joka on oikeushenkilö ja jolla siihen sovellettavan kansallisen lain mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen keskustuomipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka;
- muun luottolaitoksen hallinnollinen keskustuomipaikka on siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiallisesti harjoittaa toimintaansa.”.

4 artikla

1. Lisätään direktiivin 92/49/ETY 16 artiklaan ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Sen estämättä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja:

- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa rahoitusalan yritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; tai
- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta; tai
- vakuutusyritysten riippumattomien vakuutusmaatikkojen kesken, jotka suorittavat näiden yritysten laillisuusvalvontaa, ja näiden vakuutusmaatikkojen valvonnasta vastuussa olevien toimielinten kesken.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvonnan tai laillisuusvalvonnan suorittamiseen;
- näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;

- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.”.

2. Lisätään direktiivin 77/780/ETY 12 artiklaan ja direktiivin 93/22/ETY 25 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Sen estämättä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja:

- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa rahoitusalan yritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; tai
- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään viranomaisten ja edellä mainittujen henkilöiden ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamiseen;
- näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.”.

3. Lisätään direktiivin 77/780/ETY 12 artiklaan, direktiivin 92/49/ETY 16 artiklaan, direktiivin 93/22/ETY 25 artiklaan ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 b. Sen estämättä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai toimielinten kesken, jotka lain-säädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen.
- näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten turvautuvat jäsenvaltiossa havaintotai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispuoleensa vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisissa tehtävissä, oikeus vaihtaa tietoja, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädetty edellytyksin.

Toisen alakohdan viimeisen luetelmakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

Komissio laatii 31. joulukuuta 2000 mennessä kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.”.

4. Korvataan direktiivin 77/780/ETY 12 artiklan ja direktiivin 93/22/ETY 25 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta:

- keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille,
- tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eikä se estä näitä viranomaisia tai toimielimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.”.

5. Lisätään direktiivin 92/49/ETY 16 artiklaan ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklaan kohta seuraavasti:

"5 c. Jäsenvaltiot saavat antaa toimivaltaisille viranomaisille luvan toimittaa:

- keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille,
- tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille

niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja ja antaa näille viranomaisille tai toimielimille luvan toimittaa toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus."

6. Lisätään direktiivin 77/780/ETY 12 artiklaan 8 kohta seuraavasti:

"8. Tämä artikla ei estä toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 1—4 kohdassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvittely-yhteisölle tai muulle samankaltaiselle toimielimelle, jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja maksupalveluja jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä toimielimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinoiden osapuolten tekemiin rikkomisiin tai mahdollisiin rikkomisiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta."

7. Korvataan direktiivin 85/611/ETY 50 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten valtuutuksella toimivat tilintarkastajat ja asiantuntijat ovat salassapitovelvollisia. Tällä tarkoitetaan, että näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, että yhteissijoitusyrityksiä ja rahastoyhtiöitä ja omaisuudenhoitajia, jäljempänä 'niiden liiketoimintaan myötävaikuttavat yritykset', ei voida tunnistaa, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

Kuitenkin kun yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on asetettu konkurssiin tai määrätty selvitystilaan, voidaan yksityis- tai kauppoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamukselli-

sietietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisyritykseen osallistuneita kolmansia osapuolia.

3. Mitä 2 kohdassa säädetään, ei estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja tämän direktiivin tai muiden yhteissijoitusyrityksiin tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttaviin yrityksiin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näitä tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

4. Jäsenvaltiot voivat tehdä tietojen vaihtamista koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vain, jos annettavia tietoja koskee vähintään tässä artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta vastaava suoja.

5. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 2 tai 3 kohdan nojalla, saavat käyttää niitä ainoastaan tehtäviensä hoitamisen yhteydessä:

- tarkastaakseen onko yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa sekä hallinto- ja kirjanpito-menettelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien valvontaa,
- määrätäksään seuraamuksia,
- toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä koskevassa hallinnollisessa muutoksenhaussa, tai
- tuomioistuinmenettelyssä, joka on pantu vireille 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Mitä 2 ja 5 kohdassa säädetään, ei estä tietojen vaihtamista:

- a) jäsenvaltiossa, jossa on useampia toimivaltaisia viranomaisia, tai
- b) jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioista toiseen toimivaltaisten viranomaisten ja
 - luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusyritysten ja muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavien viranomaisten ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavien viranomaisten kesken,
 - yhteissijoitusyrityksiä ja niiden liiketoimintaa edistäviä yrityksiä koskeviin purkamis- ja konkurssimenettelyihin sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisten toimielinten kesken,
 - vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden kesken, tai

valvontatehtävien suorittamiseksi eikä näiden tehtävien suorittamisessa välttämättömien tietojen luovuttamista toimielimille, jotka hoitavat vastavia menettelyjä, Näitä tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

7. Sen estämättä, mitä 2–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihtamisen toimivaltaisten viranomaisten ja:

- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa rahoitusalan yritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta; tai
- sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien hoitamiseen;
- näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

8. Sen estämättä, mitä 2–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai toimielinten kesken, jotka lainsäädännön mukaan ovat vastuussa yhtiöoikeuteen kohdistuvien rikkomusten havaitsemisesta ja tutkimisesta.

Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:

- tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;
- näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus;
- jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut viranomaiset tai toimielimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityis pätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus tietojen vaihtoon, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa säädettyin edellytyksin.

Toisen alakohdan viimeisen luetelmakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten, henkilöiden ja toimielinten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

Komissio laatii 31. joulukuuta 2000 mennessä kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

9. Tämä artikla ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eikä se estä näitä viranomaisia tai toimielimiä ilmoittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 5 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee tässä artiklassa säädetty salassapitovelvollisuus.

10. Tämä artikla ei estä toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamasta 2–5 kohdassa tarkoitettuja tietoja kansallisella lailla tunnustetulle selvittely-yhteisölle tai muulle samankaltaiselle toimielimelle, jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja maksupalveluja jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä toimielimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinoiden osapuolten tekemiin rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee 2 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 3 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

11. Sen estämättä, mitä 2 ja 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lisäksi lainsäädännössään säädettyin edellytyksin sallia tiettyjen tietojen toimittamisen muille keskushallintonsa yksiköille, jotka vastaavat yhteissijoitusyritysten ja niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten, luotto- ja rahoituslaitosten,

sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan kuitenkin toimittaa vain, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 3 ja 6 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa toimittaa tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.”.

5 artikla

Lisätään:

- direktiiviin 77/780/ETY 12 a artikla,
- direktiiviin 92/49/ETY 16 a artikla,
- direktiiviin 92/96/ETY 15 a artikla,
- direktiiviin 93/22/ETY 25 a artikla, ja
- direktiiviin 85/611/ETY 50 a artikla

seuraavasti:

1. ”Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että:

a) jokainen henkilö, joka on direktiivin 84/253/ETY(*) mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa rahoitusalan yrityksessä direktiivin 78/660/ETY(**) 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai direktiivin 85/611/ETY 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisäateistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saatavat:

- olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat rahoitusalan yritysten toiminnan harjoittamista, tai
- vaikuttaa rahoitusalan yrityksen jatkuvaan toimintaan tai
- johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varausten esittämiseen;

b) tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan a alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräamisvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen rahoitusalan yritykseen, jossa hän suorittaa edellä mainittua tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitettua tiedon tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

(*) EYVL N:o L 126, 12.5.1984, s. 20

(**) EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY (EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60).”.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 1996. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä kesäkuuta 1995.

*Euroopan parlamentin
puolesta*

K. HÄNSCH
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta

M. BARNIER
Puheenjohtaja